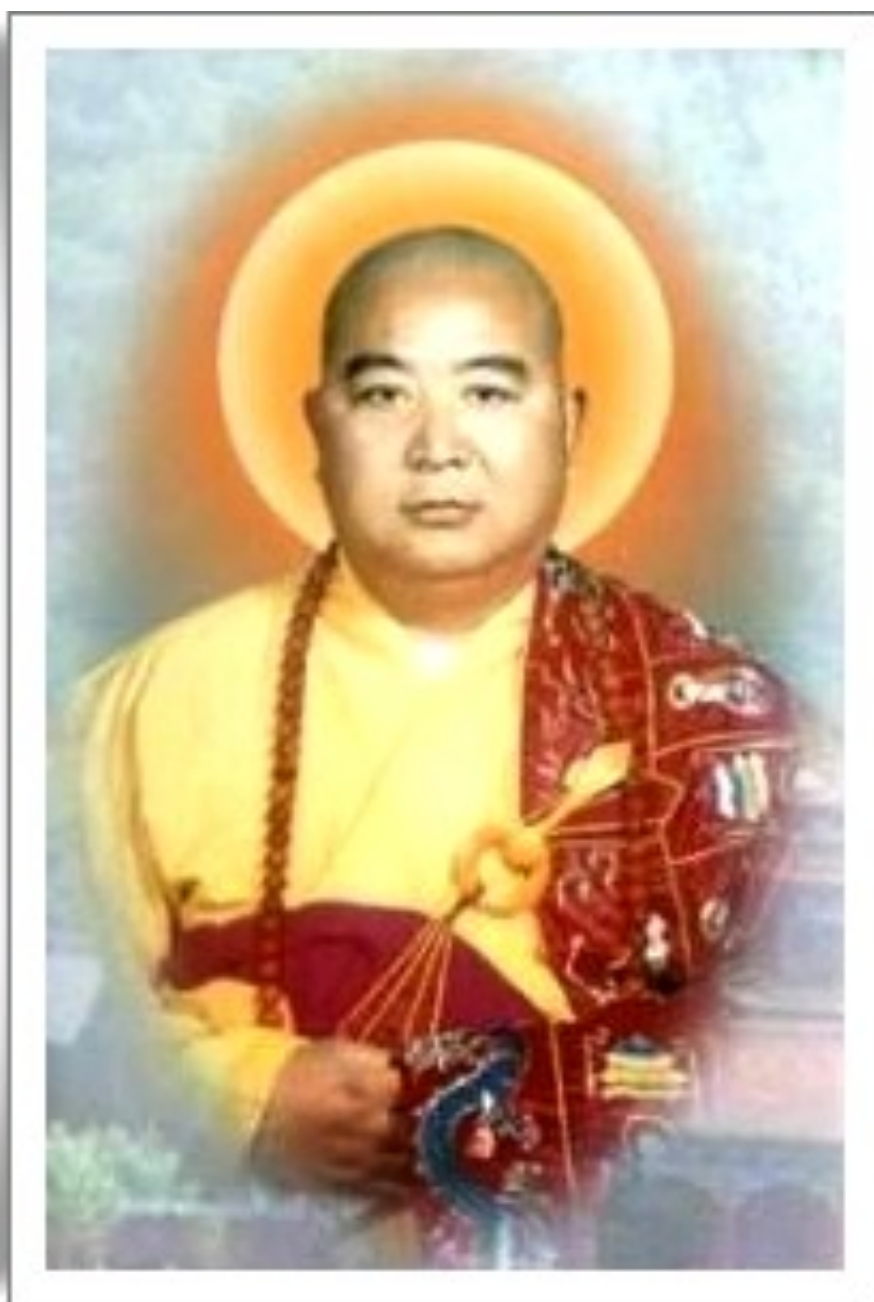

Wielka buddyjska świątynia Fawang Si

Sławomir Pawłowski

Gdynia' 2001r.

fot.1. Widok na fragment otoczonej górami Wielkiej Świątyni Fa Wang.

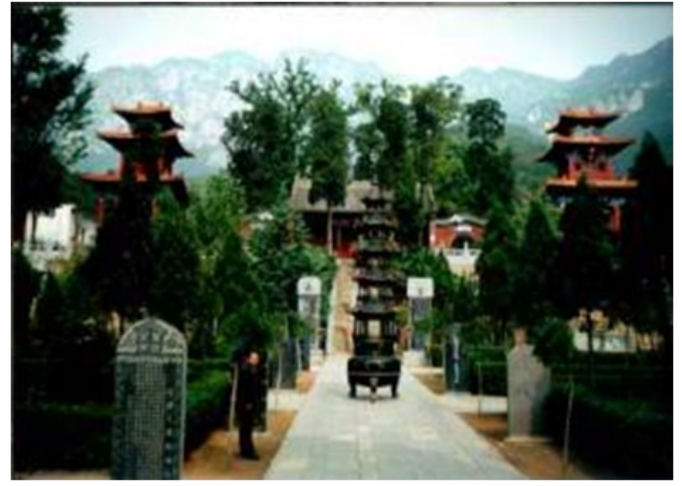
fot.2. Na zdjęciu powyżej widok na wznoszącą się poza murami świątyni, przepiękną wielotarasową pagodę buddyjską.

fot.3. Naścienna tablica z kaligrafią nazwy świątyni.

Wielka Buddyjska Świątynia „Da Fa Wang Si” (大法王寺) położona jest w Chinach, w prowincji Henan, w odległości siedmiu kilometrów na północ od miasta Denfeng.

Podczas pobytu w 2000 roku na seminarium treningowym kungfu w klasztorze Shaolin zwiedziliśmy między innymi i to przepiękne miejsce. Świątynia położona jest w paśmie gór Songshan (松山) u podnóża szczytu Yuzu na łagodnym skalnym stoku, stanowiącym naturalne zakończenie pokrytej lasem górskiej doliny. Z trzech stron (tj. od wschodu, zachodu i północy) otaczają ją wysokie góry, a do głównej bramy wiedzie od południa jedynie pojedyncza, wijąca się wzdłuż dna doliny droga. Front świątyni wraz z bramą główną są najniższymi częściami jej części. Wszystkie tworzące ją podwórce i położone na nich w obrębie jej murów budynki wznoszą się na coraz wyższych tarasach, często wykutych w górskim zboczu. Wstępujący tu wędrowiec, chcąc dotrzeć do wszystkich jej pawilonów, będzie musiał wytrwale piąć się w górę po długich kamiennych schodach. Architektura jest naprawdę zachwycająca. Po obu stronach długich, kamiennych schodów wiodących z pierwszego, najniższego podwórca ku górze, znajdują się dwa ogromne głazy, które niczym dwaj legendarni tytani zakłęci w kamieniu, strzegą wnętrza świątyni. Zwiedzający to miejsce turyści będą z pewnością oczarowani tonącymi w zieleni pięknymi i zadbanymi pawilonami, sadzawkami połączonymi malowniczymi kanałami, pełnymi kwitnących lotosów i pływających w nich złocistych karpia.

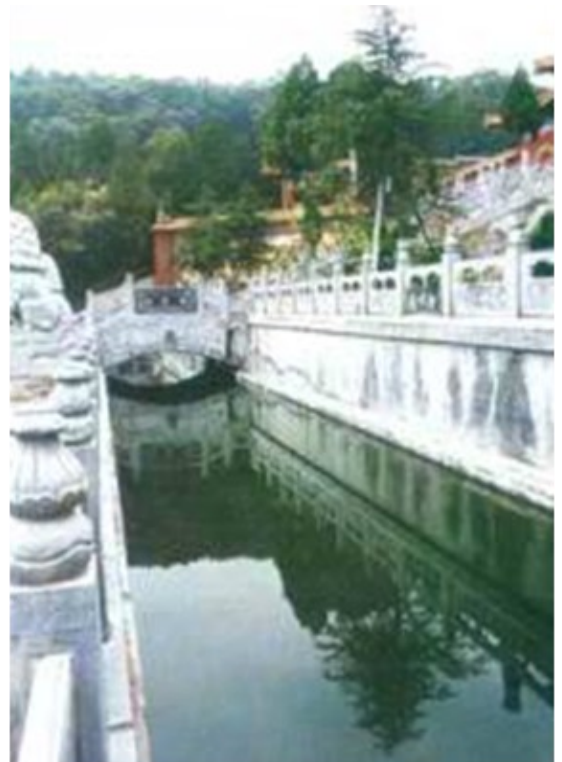

fot.4-5. Powyżej, po lewej stronie dwa ogromne głazy leżące u podnóża długich schodów wiodących do świątyni Fawang. Po prawej jeden z podwórców zatopionych w zieleni.

W miarę posuwania się w górę, ich oczom ukazywać się będzie stopniowo coraz piękniejszy widok świątynnych budynków położonych poniżej, samej doliny oraz otaczających świątynię górskich zboczy.

fot.6-8. Po lewej, z kamiennych murów porośniętych bluszczem tryskają malownicze strumienie wody. U góry, sadzawki urzekają kwitnącymi w ich wnętrzu lotosami. U dołu, malownicze kanały poprzecinane są często kamiennymi mostami i otoczone kamiennymi balustradami.

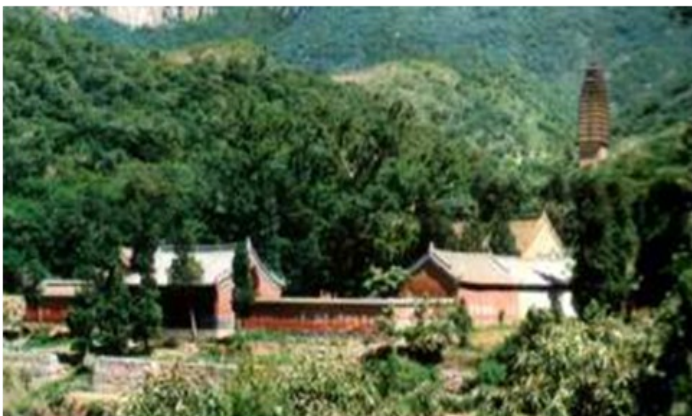

fol.9-10. U góry widok na pawilony świątyni Fawang.

fol.11-12. Powyżej, podwórzec świątyni porośnięty wiekowymi drzewami. U dołu widok na najniższą część świątyni.

Wielka Buddyjska Świątynia Fawang została wybudowana dla dwóch hinduskich mnichów, będących buddyjskimi mistrzami. Byli to Kasyapa Matanga i Dharma Ranya.

Rozkaz wzniesienia budowli wydał cesarz Ming Di z dynastii Han w 71 roku naszej ery (dokładnie 1930 lat temu). Prace trwały przez siedem lat. Świątynia Fawang jest jedną z najwcześniejszych buddyjskich świątyń w Chinach powstałą prawie równocześnie z najstarszą buddyjską świątynią państwa środka, jaką jest Świątynią Białego Konia „Bai Ma Si” (白马寺).

W okresie dynastii Tang i Song Wielka Świątynia Fawang rozwinęła się i była uważana za miejsce „głęboko przesiąknięte buddyzmem”.

Obecnie uważa się, że jest w niej nadal pielęgnowana „żywa dharm”, stanowi ona ponadto historyczny i kulturalny relikwiarz Chin. Władze prowincji Henan dokładają wielu starań, by uczynić z niej miejsce atrakcyjne turystycznie, otwarte w swej działalności „na zewnątrz”.

Jak wcześniej wspomniałem, budynki świątyni położone są na górskim zboczach, wznosząc się od dołu ku górze. Tym sposobem były one stopniowo wznoszone: najstarsze budynki świątyni są położone najniżej, a widoczne wyżej pawilony były dobudowywane w czasie późniejszym.

Podążając od dołu ku górze będziemy mijać: Główną Bramę świątyni, Pawilon Wajry, Pawilon Niebiańskich Strażników, Główny Pawilon, Pawilon Ksitigarbha, Święty Zachodni Pawilon oraz Składnicę Buddyjskich Tekstów.

Cały kompleks zabudowań tworzy piękną, harmonijną całość, i uważany jest za jedno z ośmiu najpiękniejszych miejsc prowincji Henan. Określa się je poetycko, jako „Miejsce oczekiwania na pojawienie się księżycy”.

Od 1987 roku przeorem świątyni jest mnich Shi Yanfu. Pod jego przewodnictwem rozbliła ona nowym blaskiem. Udało mu się m. innymi pozyskać astronomiczną kwotę 60 milionów yuanów, za którą w pełni ją odrestaurował, i obecnie jest to naprawdę Wielką Buddyjską Świątynią.

fot.13-14 U góry malowidło „Księżyc ukazujący się między górami nad świątynią Fawang Si. U dołu jeden z świątynnych obrazów.

fot.15-16. Powyżej wizerunek przeora Shi Yan Fu zamieszczony w chińskim folderze reklamującym świątynię Fawang Si - jak widać jest wręcz ubóstwiany. Poniżej zdjęcie siedzącego przeora w otoczeniu mnichów świątyni.

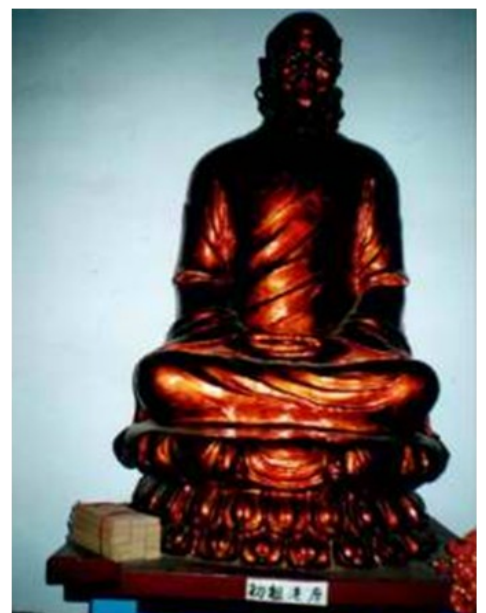
fot.17. Pagoda stojąca w świątyni z wznoszącymi się za nią górami.

fot.18. Posąg „Leżącego Buddy”.

fot.19-20. Poniżej figura Da Mo. U dołu po lewej stronie fragment świątynnej galerii figur 18 luohanów.

fot.21-22. Jeden z pawilonów świątyni Fawang oraz po prawej stronie znajdujący się w nim posąg Buddy.